

Csillagász-ismeretterjesztők lettünk

Felnőtt fejjel ültem iskolapadba 25 régi amatőr csillagász társaságában 1986 szeptember elején. Ekkor kezdődött ugyanis az a kísérletként indított hároméves képzés, amit az Ötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Kara vállalt fel. A képzés célja az volt, hogy legyen egy olyan szakembergárda az amatőrök és a szakcsillagászok között, akik nem kutatási munkát végeznek, hanem előadásokat tartanak és iskolákban fakultációs órák keretében népszerűsítik és tanítják a csillagászatot. Az oktatásban részesülők főként nagy gyakorlattal rendelkező amatőrökből álltak, és többségükben valamilyen természettudományi felsőfokú végzettséggel rendelkeztek.

A tananyag kezdetben könnyűnek tűnt, azonban már a legelső féléves általános csillagászat című tantárgy vizsgáján rá kellett döbbenünk, hogy itt valami mást is tudni kell, és jóval mélyrehatóbban, mint azt az ismeretterjesztő irodalomból megtanultuk! Aztán jöttek az igazán kemény tantárgyak, és amikor dr. Erdi Bálint tanár úr azt kérdezte üzenetében, hogy mekkora a tábla, már gyanakodni kezdtünk a jövő kilátásai felől. Az égi mechanikát három féléven keresztül tanultuk, és azt hiszem, mindnyájan rájöttünk arra, hogy van még miben elmélyülnünk...

A másik nehéz tantárgy a négy féléven keresztül tanult asztrofizika volt, melyet dr. Marik Miklós tanár úr ismertetett meg velünk jó hangulatú óráin. Kellemes emlékek fűződnek dr. Abonyi Iván fizika és Ponori Thewrewk Aurél csillagászat-történeti óráihoz is. Aurél bácsi lelkes és szívhezszóló, régi korokba visszamenő történeteinek talán csak akkor rettent meg a társaság, amikor az arab csillagászok fél füzetlapot kitevő nevét kellett leírni... Ennek is lett haszna később, hisz jómagam ez után kezdtem

el foglalkozni ezzel az elhanyagolt területtel.

Sorolhatnám tovább a tantárgyainkkal kapcsolatos élményeket, de ezek igazán csak nekünk érdekesek. A vizsgákon és a szigorlatokon valódi izgalmak is voltak: balszerencsék és sikeres véletlenek. Engem pl. a legnehezebb szigorlaton elképzelhető, hogy maga Allah segített, mert égi mechanikából három szigorlati tételből az egyik a Kepler-törvények volt, amit kihúztam...

Az államvizsgán is sikeresen túljutva kellemes estét töltöttünk el együtt egy étteremben, ahol ünnepélyes keretek között vettük át a felsőfokú végbizonyítványt dr. Balázs Béla tanszékvezető egyetemi tanártól. Csak itt éreztük igazán, hogy jó időszak volt ez, és folytatni is lehetne, már önkéntes alapon. Ezért próbáljuk a jövőben megszervezni a dr. Kulin György szellemi örökségét tovább vivő "Kulin Társaságot".

Sajnálatos, hogy a kb. 25 főnyi induló létszámból hiányoztak olyan nagyműltű amatőr csillagászati élettel rendelkező városok képviselői, mint pl. Kaposvár, Kecskemét, Szolnok vagy Pécs. Még sajnálatosabb, hogy a 25 fős hallgatói létszám az utolsó vizsgára, 1989 júliusára 9 főre csappant! A nyárvégi "folytatásnál" további három fő államvizsgázott sikeresen, így összesen 12-en végeztünk.

Ez úton is köszönjük tanáraink odaadó munkáját. Mi pedig folytassuk tovább azt a tevékenységet, amit már hosszú évek óta végzünk, igaz, most már "papírral" és remélhetőleg magasabb színvonalon. Az öröm mellé azonban üröm is vegyül, hiszen főállásban alig tudjuk kamatoztatni a megszerzett ismereteket. Ennek a gondnak a megoldása a jövő Magyarországnak vezetőin múlik, nem rajtunk...

SZOBOSZLAY ENDRE